

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése,
Ide küldendők az előfizetési díjak,
nyilvánterék és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalk H., Dukes M., Ooppelik A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl.
Brünnen: Stern M.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi lap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilvánter. petisorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A muraköziek Budapesten.

Az én érdekemben e lap hasábjain anyyiszor fölshóllattunk, a minél minél fokéletebb módon való sikerülését oly melegen óhajtottuk, a terv megvalósult: f. hó 27-én mintegy 700 főből álló, muraközi nép, földművelők, iparosok és hivatalnokok felrándultak Budapestre. Mi, a kik mindent megtettünk, hogy minél fényesebb, minél impozánsabb legyen e felrándulásban való részvétel, örömmel vesszünk arról tudomást s midőn ezt tesszük egyszermind köszönetet is kell nyilvánítanunk azoknak, kik vállalt erővel működtek közre, hogy a földművelő népet ennek a nemes, szép és hasznos ügynek megnyerjék. Igazán fontos miszsiót teljesítetek ők, mert bármely szempontból nézzük ezt a kirándulást, akár közművelődési, akár nemzeti szempontból, nem tudjuk eléggé méltányolni annak hasznos voltát.

A millenniumi országos kiállítás mindazon ipari, gazdasági és művészeti remekművek gyűjteménye, melyet a magyar közművelődés eme ágai ma előrehaladottságukban termelni képesek. A mi szépet, jót a magyar föld csak termel, a mit lakóinak szorgalma, munkássága csak teremteni képes, mindez föl van itt halmozva, nagy csoportban. Mindezek szemlélése rendkívül jótékonyan hat műveltségünk fejlesztésére, mert semmi sem oly tanulságos a lélekre nézve, semmi sem hagy abban oly maradandó nyomokat, mint a közvetlen szemlélet. Hisz

bármily kitérő is legyen valaminek a leírása, bármily eleven színekkel fessék is valamely tárgy tulajdonságait, soha se fog az oly élénk benyomást tenni, mint ha magát a tárgyat megvizsgáljuk. Azért tulajdonítunk mi ennek a kirándulásnak oly nagy közművelődési fontosságot, mert a mit a nép majd ott lát a kiállításon, arra évek múltával is élénken fog visszaemlékezni s aprólékosan száll majd e kirándulás emléke.

De ha mindezek látása növeli a nép tapasztalatait, ismereteit, úgy másfelől annak szemlélete, hogy mire képes az emberi ügyesség szorgalommal párosítva, fölfogja ébreszteni benne az önművelődési és tökéletesbülési hajlamot s önkéntelenül is fölébred benne a vágy gyermekeit minél tökéletesebben fölnevelni s azok tehetségeit minél intenzívebb módon kifejteni.

S végre szóljunk-e a kirándulás nemzeti czéljairól? Úgy gondoljuk szükségtelen rámutatni, hogy mennyire alkalmas a szép, magyar főváros, a kiállítás, melyben a magyar nemzet kincsei vannak fölhalmozva, arra, hogy a nemzeti öntudatot fölébresszék és a felelőt nemzeti érzést minél tökéletesebb módon kifejlesszék.

A bánulat ama őszinte érzés, mely eltölti a nép lelkét, midőn látni fogja a főváros által kifejtett pompát, a fényes palotákat, a kiállításban fölhalmozott kincseket önkéntelenül is büszkévé fogja tenni a muraközi népet s nemes önértzettel fog arra gondolni, hogy ő is annak a nemzetnek a

tagja, mely mind e kincseknek, e pompának jogos tulajdonosa

Köszönet tehát azoknak, kik e terv megvalósulásán közreműködtek. Te pedig muraközi nép fogadd üdvözlésünket! Kívánjuk, hogy tapasztalatokban meggazdagodva, nemzeti érzésedben megerősödve térj vissza Magyarországon szép fővárosából.

A fölrandulásról a következő tudósítással szolgálhatunk: — A lapunk állal már több ízben érintett fölrandulása a csáktornyai és perlaki járás földművelő népének f. hó 27-én tényleg megtörtént. Összesen 650 polgára a felszigetnek indult el a napon Kolbenschlag Béla csáktornyai és Kovács Rezső perlaki főszolgabírók vezetése alatt az ország székes-fővárosába. Már kora reggel szokatlan élénkség volt észlelhető a városban, mert a vidékről egymásután érkeztek meg a kisebb-nagyobb vidéki csoportok jegyzőik vezetése alatt s mert a csáktornyaiak is nagyobb számmal keresték föl a pályaudvart, semmint elutaztak, mert szívesen bucsoltak akartak venni a kiállítás megismerésére fölranduló utasoktól. Dacára a nagy számú közönségnek, zavar sehol sem volt tapasztalható. A fölkorárdázott utasok, kik között számos stejer- és horvátországi vendéget is láttunk, a legpéldásabb rendben foglaltak helyet és helyezkedtek el kocsijaikban tekintettel arra, hogy az egy községből vagy körjegyzőségből valók lehetőleg együtt maradhassanak. Pontban hét órákor rohogott ki a szépen felzárulózott és megkoszo-

TÁRCZA.

Téli regge.

Írta: *Gottier Lajos.*

A Reöthey gróf család csak nyáron át lakik ősei kastélyában, mely gyönyörű reneteg közepén fekszik félórnyira a falutól. A telet rendszeren Bécsben töltik s ilyenkor a családi kastély haszsu sor ablakán le vannak boesátva a fehér vászon függönyök, nines oda benn senki, csak az ösök füstös képei a falon, kiknek régi díszességét büszkén hirdeti az ódon köztimer, a kapu fölött.

A földszintek azonban van mindig lakója. Doeskaý Ákos jószágigazgató lakik ott, családjával.

Az alacsony, bolthajtásos ebédőben barátságos melegét áraszt a nagy eserepályha. A vastag falba vágott ablakmelyedés olyan tágas, mintha külön kicsi szoba volna. Ezúthaju öreg asszony ül ott, kötélrel a kezében. A vasrostélyos ablakon át kilátni az erdőre, hol a tiszta fehér szűzhóval borított százados fák merev a nyulnak ég felé, szétterjesztve kopár ágaikat.

Az öreg aszszony jó ideje ül már ott, elmerülve gondolataiba, mikor szöke fűrtű kis leány szalad be a szobába.

— Nagymama! mikor jön a krisztkindi?

A nagymama abbahagyja a kötést s levelezi szemüvegét fíradt szeméiről, aztán ölbe vonja a gyermeket és reszkető kezeivel végig simítja annak físzás fél orezáját.

Majd estére, gyermekem. S ha jól viseled magad, meglátod csak, mennyi sok szép mindent hoz nekéd.

Ez az öreg aszszony és ez a kis leány képezik a Doeskaý családját, mióta nejét elvesztette. Az egyik édes anyja, a másik gyermeke.

— Hajas babát is kapok? Nagymama!

— Azt majd meglátjuk estére, addig türelemmel kell lenni.

Azt mondta a dada, hogy az Edith grófnő krisztkindije is küld nekem játékok, meg czukrot, Bizony! Edith grófnő is kap krisztkindibe egy vén herezeget és nem fog többet nyáron ide jönni, mint tavaly, mikor a papával mindég együtt lovagoltak az erdőn. Bizony!

És fontoskodva bólint a fejével.

— Majd megmosom a dadának a fejét, csak bolondokat beszélsz nekéd.

Az öreg aszszony föláll és idegesen kezd dobolni ujjával az ablaktáblán. Oda künn sűrű pelyheket hull a hó. A tél prolejárta, néhány éhes veréb, fázva gubbaszkodik a kopár galyakon.

Pedig nem egészen bolond beszéd ám az, a mit a dada mondott a gyermeknek.

Tudja azt nagymama igen jól. A ma reggeli lapok már előre közölték a karácsony estére tervezett főuri eljegyzés hírét. Preussburg Henrik herezeg a vőlegény. Egy német nábob, aki itt-ott nagyatyja lehetne a szép Reöthey comtesseinek. Doeskaý is elolvasta a hymen hírt és nyomban rá, vállára vetve fegyverét, kiment az erdőre. Ebédre sem jött haza. Vitti a tarisznyába. Hja! sok a vadászó. Réssen kell lenni. Pedig a minap is,

közvetlen a feje fölött sivitva furódott egy golyó a fába és még se fél tőlük.

Eközben beesteledett és az öreg aszszony nyugtalanokdni kezdett, hogy fia még mindég nem jön haza. Már meggyújtották a nagy függő lámpát s a theának való viz is régen föl forrt, mikor végre megszólalt a csengő, mely a család fő hazajöttét jelző. Margitka tapsolva örömeiben szaladt a papa elébe.

Komor kinézésű, szálás férfi lépett a szobába. Vastag bajszán jécsapok esőrognék s hatalmas szakálla mellett veri. Egy pillantás alatt ölbe kapja a kis leányt, az meg lecsókolja arczáról a fagyot, vékony karjával átölelve apja nyakát.

— Most pedig szépen kímégy a konyhába és majd csak akkor jössz be, amikor csöngetek.

A gyermek szónélkül engedelmeskedik, a nagymama meg lopva könnyet töröl szeméiből. Aztán bemennek ketten a másik szobába, hol a karácsonyfa már készen áll, csak a viaszgyertyákat kell meggyújtani rajta.

— Nézd csak Akos! s az öreg aszszony félenken emeli föl a fehér leplet egy kis asztalról, mely rakva van értékes gyermekjátékokkal és finom nyalánsággal. Ezt . . . . Bécsből küldték. Meg akartam nekéd mutatni.

A Doeskaý aszszony elkomorul s megvételleg fordít háta az ajándékoknak.

— Ettől megkímélhetek volna. Nem szerek alalmisznát elfogadni.

Édes anyja fölshóajt, aztán hozzáfognak ketten meggyújtani a kicsiny gyertyákat.

(Vége következik.)

rúzott, 18 kocsiból állott különvonat a közönség éljenzése kíséretében a csáktornyai pályaudvarból. $\frac{1}{2}$ 8 órák Perlakon ismétlődött a jelenet. Miután a még üres kocsik az innen elutazottakkal is megteltek, vigan folytatta útját a vonat Budapest felé, a hol délután 2 órák érkezett meg. Itt Wlassits Gyula miniszter, a kerület képviselője nevében Molnár Viktor osztálytanácsos, a kiállítás igazgatósága részéről Kovács Gyula dr. üdvözölte a muraközietek, kiknek nevében Kolbenschlag Béla csáktornyai főszolgabíró mondott köszönetet. A vár megtekintése s a barakkban történt elhelyezkedés után vacsorához ültek a muraközietek, kik között Wlassits Gyula dr. miniszter is megjelent feleségével, kit választói kitörő lelkesedéssel fogadtak. A miniszter másfél óráig időzött a felrándulók között. Másnap és következő nap a kiállítást és a város nevezetességeit tekintelték meg a muraközietek, miről jövő számunkban részletes tudósítással számolunk be.

A város tanácsterméből.

Mult héten közgyűlést tartott a város Francsits Károly városbíró elnöklété alatt. Tárnyalásra került a határidőn belül beérkezett pályamunka, melylyel Bálint Zoltán fővárosi műépítész az állami polg. és leányiskola részére emelendő épületre kiírt pályázatban rész vesz. A közgyűlés a tervek vizsgálatába nem bocsátkozott, hanem az építkezési bizottságnak adta ki azzal az utasítással, hogy magát Pálya Mihály p. isk. ig. Zakál Henrik isk. sz. elnökkel s Stelka ép. mérnökkel kiegészítve, vegye a tervet tüzetes bírálat alá, hogy a legrövidebb idő alatt benyújtandó véleményes jelentésének alapján a közgyűlés a tervet és építést illetőleg a további lépéseket megtegye.

Majd tárgyalásra került Schäfer Rudolf bérszállási lakosnak kérvénye, melyben az u. n. Czizgenczai dűlőn 2 hold területet két 20 évre bérebe — ingyen s kész ennek fejében, a lovasság részére szállítandó szalma, széna és zab raktározására általa fölépítendő pajtát bérlet lejártá után a városnak ingyen átengedni. Ajánlatot tesz továbbá a városnak, hogy a Széna-téren közösen hidmérleget állítsanak föl, mely esetben kész volna a várossal a jövedelmet megfizetni.

A tanács ingyen nem volt hajlandó vállalkozónak a telket átengedni, hanem 40 frt bért kér érte évenként; a hidmérlegnek proponált föllállítását meg egyszerűen elutasítja. Az előjáróság sietett ennek alapján vállalkozóval a szerződést 5 évre megkötni, melyet azonban a közgyűlés megsemmisített, mert a közgyűlés hozzájárulása nélkül az előjáróság erre feljogosítva nem lehetett.

Hosszabb vita után, tekintettel a kaszárnya közelségére tűzveszély szempontjából, más helyet kíván Schäfernek e célra átengedni s ez okból bizottságot küld ki, mely e célra alkalmasabb helyet jelöljön ki, azt tkvi vázrajzilag megállapítsa, mely terület azután béröl által körülkerítették. A város a bérletet csak 3 esztendőre köti meg ezután felévi kölcsönös fölmondással, 100 frt évi bérösszeg mellett.

Végül az építészeti bizottság fölhivatik, becslje meg az építés alatt álló kaszárnya elegendő anyagának értékét hogy ennek alapján a laktanya a város részéről szept. 15-ig a vállalkozó terhére, 3 óra értékének megfelelőleg tűzkár ellen biztosíttassék.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Megeyi közgyűlés.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága e hó 24-én d. e. 10 órák rendkívüli közgyűlést tartott, melyen dr. Jankovics László főispán ur Ó Meltósága üdvözölvén a szép számban megjelent bizottsági tagokat, indítványára a közgyűlés a bizottsági tagok zajos helyeslése között kimondotta, hogy József főherceg Ó Fenségét és családját, leányának Mária Dorottyának eljegyzése által ért családi öröm alkalmából feliratilag üdvözölni fogja. Felolvastatott a belügyminiszterium leirata, melyben értesíti Zalavármegye közönségét, hogy f. évi szeptember 20-án d. u. 1 óra 15 perczkor Ó Császári és Apostoli Királyi Felsege a Csáktornya vidékén tartandó hadgyakorlatok alkalmából a megye területére Csáktornyára érkezik. A leirat szerint Ó Felsege ittélékor zala-ujvári lakásán sem hivatalos fogadtatás, sem kihallgatás nem lesz. Ó Felsege 23-án d. u. 3 órák távozik Csáktornyáról. A közgyűlés Ó Felsegének ünnepélyes fogadtatása tárgyában a következő határozatokat hozta: Ó felségét megérkezésekor a vasuti indóháznál küldöttségileg fogadja s egyuttal a szomszédos vármegyéket ősi szokás szerint csatlakozás céljából értesíti és meghívja. A küldöttségbe számos bizottsági tagot megválasztott. Csáktornyan diadalkapának a megye költségén leendő felállítását elhatározta. Főispán ur Ó Meltósága értesíti a közgyűlést, hogy szeptember 8-án fogja Magyarország hercegprimása a keshthelyi templomot felszentelni s kívánatosnak tartja, hogy a törvényhatóság Ó Eminentiáját a megye területén küldöttségileg üdvözölje. A közgyűlés általános helyeslés mellett főispán ur indítványát magáévá teszi és a küldöttségbe számos tagot választ. Mire a közgyűlés az elnököl főispán elttésével befejeztelt.

— **Dr. Ruzicska Kálmán** kir. tanfelügyelő aug. 25-én Kovács Rezső főszolgabíróval és az érdekelt uradalom képviselőjében megjelent Tóth István tisztartóval jelen volt a podbreszti tárgyaláson, melynek célja Orehovicza, Vullaria, Podbreszt községek és szt.-keresztli pusztá iskolázásának rendezése volt. Az összes községek előjáróságai azt kérelmezték, hogy Orehoviczán egy központi iskola állíttassék fel. Miután pedig a szóban forgó községek anyagi helyzete nagyon mostoha, azon óhajításuknak adtak kifejezést, hogy a felállítandó iskola állami jelegű volna. Fentartásához 5%-os iskolaadóval, tandíjjal, az építkezéshez pedig telekkel, kézi és iganapszámmal fonak járulni. Kir. tanfelügyelő 26-án a polgári leányiskola ügyében időzött Csáktornyan.

— **Uj anyakönyvvezető.** A belügyminiszter Zala-vármegyében, a légrádi anyakönyvi kerületbe anyakönyv-vezető helyettesé — a születési és halotti anyakönyvnek vezetésére szorítókozó hatáskörrel — Kumper Mártont nevelte ki.

— **Esküvő.** Kemény Jákó helybeli magánhivatalnok hétfőn vezette oltárhoz Alsó-Lendvén, az oltani izr. imaházban, özv. Loebli Mórné leányát, Józsa kisasszonyt.

— **Tanitóválasztás.** A dráva-szt.-iváni áll. segélyezett községi népiskolához Srey Ferencz mura-szt.-mártóni tanító lett megválasztva.

— **Nagy-Kanizsaik a kiállításon.** Nagy-Kanizsa város polgármestere: Vecsey Zsigmond, igazán lelkes odaadással buzgólkodik, hogy a Kanizsánról tervezett tömeges felrándulás az országos kiállításra, mentül imponzánsabban sikerüljön. A rendezés céljából megindított tárgyalások alapján megtörtént a végleges megállapodás arra nézve, hogy a felrándulás külön vonaton fog történni s a budapesti tartózkodás két teljes napig tart. Az utazási költség, a két napi szállás, ebéd-ből és vacsorából álló élelmezés, s a kiállítás területére szóló belépőjegyek együtt a földművesek részére összesen 5 frtba, az iparosok részére 6 frtba kerül. A más társadalmi osztályból csatlakozni óhajtók a III-ik osztályon 4 frtot, a II-ik osztályon 5 frt 70 krt fizetnek; ők azonban a vasuti kedvezményen kívül egyéb kedvezményben nem részesülhetnek. A vasuti jegyek mindenki részére 8 napig lesznek érvényesek, ugy, hogy akik a különvonattal visszajönni nem akarnak, azzal később is a gyorsvonat kivételével bármelyik vonattal visszautazhatnak. A felrándulás valószínűleg szept. 25-én történik, a visszautazás pedig szeptember 27-én este.

— **Elhalasztott országos vásár.** A kereskedelemügyi m. kir. min. megengedte, hogy a Zala-vármegye területéhez tartozó Kotor községben a f. évi június 27-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett szeptember hó 16-án pótvásár tartassék.

— **A pápai állami tanítóképző-intézet megnyitása.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter, mint tudva van, Pápan a Dunántúl részére, új állami tanítóképző felállítását rendelte el. Az új intézet első évfolyama f. évi szeptember hó 15-én nyílik meg egyelőre igeiglenes bérhelyiségben. Lesznek belakó és bejáró növendékei. Állami költségén összesen 15 ingyenes belakó növendéket vesznek fel az idén. Az intézetbe való felvételért a szabályszerűen felszerelt kérvények szeptember hó 8-ig Vargyas Endre királyi tanfelügyelőhöz küldendők Veszprémbe. A dunántúli ev. ref. egyházkerület a képzőintézetrel kapcsolatosan szintén állít fel, képzőintézeti növendékek számára konviklust, melybe az idén 10 ev. ref. vallású növendéket vesznek fel ingyenes belakóul, ki a képzőintézeti tanfolyamot mint bejáró növendékek fogják hallgatni.

— **Jégvihar.** Az idei nyárnak abnormitásaiból, elemi csapásaiból ugyancsak kijut a Muraköznek is. Alsó-Muraköz, Stridó, Dráva-Vásárhely után Csáktornya környékére is rákerült a sor, Csáktornya közvellen hegyvidékét sem kímélte meg a szegény termelő nép réme: a jégeső. Mult szombaton délután 4 óra felé Vizi-Szent-György, Felső-Mihályfalva, Mura-Siklós határában tornyosultak a vészfelhők, melyek csakhamar önteni kezdtek jégtartalmukat. A tomboló szél kíséretében diónagyságu darabokban hulló jég majd 10 perczig paskolta a vidéket s lönkre tette teljesen az egész környéket. A szállóteremt, mely pedig szépeknek ígérkezett, megsemmisítelte n. csacs e. re az évre, de a filoxerától elpusztított régi szőlőtőkék helyébe ültetett amerikai venyigéket is egészen leverte, úgy hogy a hegyek oldalait egészen újból kell beültetni. A gyümölcsfák termésüktől megfosztva meredeznek ég felé egészen lombtalanul, akárcsak télen. A levert almából, körteből legfőlebb ecetet üthetnek, pedig ez is egyik, majdnem fő keresetforrását képezi a hegyvidék népének. Jegenyefák, fenyő-

fák kitérdelve feküdtek szanaszét, hol az utat eltorlaszolja, hol egy-egy házikónak, vagy pajtának a tetéjét benyomva. A kukoricaföldek teljesen elpusztultak. Kukoricatermésről az idén szó sincs, a szépen fejlődött kukorica oly képet mutat, mint kukorica szedés után, a kukoricaszáról meg a leveleket is leverte a jég. Es ez a szomorú kép melyen Stajersországnak belsejébe, egész Pettau felé is lárul szemünk elé, a melyet a csapkodó jégdaraboktól majd az összes épületek átlukgatva snylik a nap borzalmait. Nem egy gunyhó tető nélkül áll, melyet a vihar söpört le rohamában. Némely házakból a népnek ki kellett költözködni; a vízszent-györgyi körjegyzőségnek hivatalos helyiségei is annyira összerongálódtak, hogy az abban való tartózkodás egy időre lehetetlen. Az épülő mura-siklósi templom toronyának tetőzetét elvitte, összes állványait összedöntötte a tomboló szél. Marhákból és emberkekből is nagy kárt tett a jégeső, mert akik idejében el nem bujtak, veresre verve menekülhettek csak meg. A nép kétségbe van esve, mert koldustársisznyát akaszthat a nyakába, akkora nyomoruságnak néz elebe; mindenétől megfosztva, nagy aggodalommal tekint a jövőbe. A kár közel 100,000 forintba rög.

— **Értesítés.** A muraszombati gazdasági fiók-egylet a Vas megyei gazdasági egylettel karöltve 1896. szept. 12-én Muraszombataban az állatvásár-teren ló-díjazás rendez. Cél: Díjazásokkal serkenteni a gazdaközönseget, hogy mentől jobb minőségű lovak tenyésztésére törekedjenek. A díjazásnál különös tekintettel leszünk a nőri (muraközi) fajra, de díjazásban részesülhet bármely fajú s bárhomonnan származó állat is. A nagyobb birtokosoktól bemutatott lovakra 1-50 díj dísz-oklevél, 2-dik díj elismerő oklevél. A kisebb birtokosoktól bemutatott állatok az utóbbi díjakat nyerhetik el és pedig: Tenyészmenekért: 1. díj 25., 2. díj 15.3, díj 10., 4. díj 5 korona. Menesikőért: 1. díj 25., 2. díj 15., 3. díj 10., 4. díj 5 korona. Tenyészkancaért: 1. díj 25., 2. díj 15., 3. díj 10., 4. díj 5 korona. Kanca-eszikőért: 1. díj 25., 2. díj 15., 3. díj 10., 4. díj 5 korona. Ezen kívül meg magándíjak is osztanak ki. A díjak odaítélésére hivatott bíráló-bizottság délelőtt 10 órakor kezd meg működését, miért is felkérjük a kiállítókat, hogy a kiállítandó állatokat a díjazás napján legkésőbb d. e. 9 órára a kiállítás terére elvezessék. A bírálat befejeztével az odaítél díjakat „mindjárt” a helyszínen ki fogják osztani. Muraszombati, 1896. évi augusztus hó 14-én. Takács R. István, a muraszombati gazdasági fiók-egylet titkára, G. Batthyány Zsigmond, a muraszombati gazdasági fiók-egylet elnöke.

— **Hirdetmény.** A muraszombati gazdasági fiók-egylet a Vas megyei gazdasági egylettel karöltve 1896-ik évi szeptember hó 5-én Vas-Hídgyökön díjazással egybekötött szarvasmarha, sertés és baromfi-kiállítást rendez. Kiállíthatók és díjat nyernek a poros-turka hegyi jellegű fajtahoz tartozó szarvasmarhák és pedig: tehének borjuival vagy a nélkül, úszok és bikák. — Továbbá liszta verű sertések és baromfiak avagy sikerült keresztészek. A kiállított egyforma ivadékok közül előny adatik azoknak, a melyek az egyesülettől vásárolt bikáktól származnak. Bármely díj azonban csak az esetben fog kiadatik, ha a díjazandó állat tulajdonosa mint lag az egyesület kötele-

kébe lép. Kitézött díjak. Nagyobb tenyész-tőlkitől bemutatott állatokra 1. díj: dísz-oklevél, 2. díj: elismerő oklevél. Kisebb tenyésztők részére: Tehenekért: 1. díj 20., 2. díj 15., 3. díj 10., 4. díj 5 korona. Úszókért (1 évesek v. idősebbek): 1. díj 20., 2. díj 15., 3. díj 10., 4. díj 5 korona. Bikákért (1 évesek v. idősebbek): 1. díj 20., 2. díj 15., 3. díj 10., 4. díj 5 korona. Sertésekért: 1. díj 15., 2. díj 10., 3. díj 5 kor. Tyúkok, ludak és kacskákért: 1. díj 10., 2. díj 5 korona. A díjak odaítélésére hivatott bíráló-bizottság délelőtt 10 órakor kezd meg működését, miért is felkérjük a kiállítókat, hogy a kiállítandó állatokat a díjazás napján legkésőbb d. e. 8 órára a kiállítás terére elvezessék. A bírálat befejeztével az odaítél díjakat „mindjárt” a helyszínen ki fogják osztani. Muraszombati, 1896. évi augusztus hó 14-én. Takács R. István, a muraszombati gazd. fiók-egylet titkára, G. Batthyány Zsigmond, a muraszombati gazd. fiók-egylet elnöke.

— **Figyelmeztetjük** a l. gazdaközönseget, hogy a **Thomasloszfűliszt** (Thomassalak) ára az utóbbi napokban tetemesen esökkent, most van tehát a legalkalmasabb idő, ezen kitűnő trágyaszert olgós beszerzésére.

— **„Millenniumi Kalauz Kiállítási Utmutató”,** a fő- és székváros, valamint a kiállítás területét irásban és képmen hűen és érdekesen mutatja be az olvasónak. A „Millenniumi Kalauz Kiállítási Utmutató” Budapest térképével van ellátva s ezélszerű és szakavatott beosztásánál fogva, hivatva van arra, hogy a fővárosba érkezőket végigvezesse Budapest és az ezredéves kiállítás területén, felsorolja és illusztrálja annak nevezetességeit és látványosságait, megjelöli az irányokat, melyeken kérdésködések nélkül eligazodhatik, szóval birtokosának kellemes és szórakoztató tolmácsa leend. Ára 50 kr. kapható: Físchel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében.

— **Schwarz Gyula varazsdi** butorkereskedő és díszító, mai hirdetését ajánljuk t. olvasóink b. figyelmébe.

C S A R N O K.

Csongor Bálint.

*Ott a poros ország-uton
— Négy száll deszka alatt —
Görnyed öreg Csongor Bálint
S lépeget nagyokat . . .*

*Nem a deszka nehez neki,
Már bántja a felket:
Legszebb lánya beszennyezte
Ősi magyar nevét.*

*Kilencez éve, hogy szolgálja.
Mint értékes gazda
Uraságát s ilyen csutság,
Nem esett még rajta.*

*A múlt héten térbre esett
Leánya élte . . .
S megallotta, hogy az úri
Magyóvá tette.*

*Csongor Bálint piros arca
Halvány lett nyomban:
„Menj cselem! . . . Nem ismerlek
Leányomnak soha.”*

*Könyörgött a leány sokat . . .
De az apa szíve,
Kemény maradt s nem vette a
Könyörgést semmibe.*

*Elment a lány még az este,
A szomszéd községbe . . .
Ahol Terka asszony adott
Szállást egy pár hétre.*

*Lány napra, amint elment
Hallja Csongor gazda:
— Itogy a lánya halva fekszik
S hallva kis magzatja. —*

*Ott a poros ország-uton
— Négy száll deszka alatt —
Ézért görnyed Csongor Bálint
S lépeget nagyokat . . .*

*Koporsóknak viszi Csongor
Azt a négy száll deszkát . . .
S a távolból felé jönni,
Egy uras embert lát.*

*Csongor, amint felismeri,
Szikrázni kezd szeme:
„Úr! úr! Isten hozta
Keneteket most erre!”*

*Ketten legyünk . . . Ez volt vágyam . . .
Úr! úr! — hallja . . .
Fenn az égben boszút kér a
Leányom anyyala.”*

*A szavaknak hallatára
Az úri megrezzen:
„Csongor gazda! Mi baj lelte?
Beszéljen rendezen!”*

*Vadállatként ordít Csongor
S az úrfira rohan —
Napharnított kezeivel
Fojtogatja nyomban.*

*Harmadszor szól már a harang
A patyi toronyba’ —
Messe-messe elhallatszik
A kis harang hangja.*

*Csongor Bálint, mint meghallja
A kis harang hangját:
Ott hagyja a lányesabitót
S folytatja az útját . . .*

*Holnap reggel temetés lesz
S koporsók deszkája —
Messe van még: de még az sines,
Ki azt megcsinálja.*

*Különb is a boszuját
Költötte rajta,
Mert félholtra összeve
Az árokban hagyta.*

*Másnap, mikor az udvarban
Felhangzik az ének —
Három csendőr s az uraság,
Az udvarba lépnek.*

*És midőn a hallottas
Szertartásnak vége —
Csongor gazdát megvassalják,
A nép rémültére.*

*Megütököve nézi a nép
E barbár, vad tettet
És egymástól kérdezzeték:
„Csongor, mit vétett?”*

Farkas Károly.

VASUTI

MENETREND.

Budapest felől: érk. 1.14, ind. 1.17 (gy. v.); 5.21—6.06 (sz. v.); 12.57—1 (gy. v.) 4.01—4.15 (sz. v.); 6.56 (v. v.) Prágerhof felől: é. 4.36—4.39 (gy. v.); ind. 5.52 (v. v.); 11.29—11.39 (sz. v.); 3.59 4.02 (gy. v.); 9.55—10.07 (sz. v.); Z-Egerszeg felől: é. 8.42, 9.42; i. reg. 6.00, d. u. 4.28. Varazsd felől: é. 4.20, i. 4.49, 5.40—6.15, 11.13—11.44, 12.50—1.20, 3.50—4.20, 9.30—10.17 órakor.

Felélős szerkesztő:

Segéd-szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF. ZRINYI KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke tiču se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel Filipova**, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći ružveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . 4 frt.
Na pol leta . . . . 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Sa milenijske izložbe.

(Kultura).

Vu paviljonu smo onih, koji živo sudjeluju vu radu oko prosvjetljivanja naroda: paviljon je to štampe, literatura i raznih kulturnih društva vu zemlji, dočim se vu neposrednoj blizini njegovo diče druga vno go impozantnija sgrada kakti popunjući del: paviljon za knjigotiskarski obrt i fotografiju. Ovde ručni, ondi duševni rad, tu proizvodi duha va formi, pristupnoj širemu občinstvu; ondi bogata sberka kulturnog rada, koji dokazuje velik razvitak duševnog života magjarskog.

Prešavši prag paviljona za štampu, prvim pogledom opažoš, da je tu dom tihoga duševnog rada. Već vu prvog—srednjoj dvorani vsi su zidovi puni zanimljivih tabela i slikah, koje tumače djelovanje pojedinih kulturnih društva; mjestimice stare slike prikazuju pojedine znamenite točke zemlje, iz kojih su se s vremenom postepano razvijale današnje moderne forme. S leva dolaziš vu čitaonicu, gde je i statistički ured izložil nada sve poučne podatke o kulturnih, narodnostnih i stambenih prilikah. Čitaonica ukusna je dugačka dvorana sa velikom slikom Nj. Veličanstva, a gledajuć po stolu svekolike novine cele Magjarske, a i nekoje inozemske, koje tu po vesdan mnoztvo svjetline marljivo

čita, pričinja ti se prijazna ova dvorana pučkim kasinom, kamo osobito ljudi iz provincije rado zalaze, nebi li našli novosti iz domačeg kraja. Imade čitalaca obojeg spola vu toj izložbenoj kasini, gde baš godi, malo se odmarati od vanjske buke i stiske, osobito kada toplomjer pokazuje 30° C. vu hladu.

I druga je dvorana posvećena izključivo kulturi. Tu su kojim god načinom zastupana vsa kulturna društva cele zemlje — imade ih do osem jezer! Do zida vu okolo redaju se raznoliki obrtni predmeti, koji su postali posredovanjem jednog ili drugog društva. Vu staklenom ormaru usred dvorane vidimo medju starinama više zanimljivih relikvija.

Vu prizemlju još je treća dvorana, puna knjigotiskarskih proizvoda. Koliko ih je god znamenitih nakladnika vu zemlji, vsi su napunili po jedan ormar ponajboljimi djeli svoje naklade. Najveći prestor zauzimaju dakako stare firme, na prvom mjestu druživo »Franklin«, jedna od najstareših (utemeljena ljeta 1723. vu Požuru) i dnes svakako najveća tvrdka (firma) vu zemlji, koja je do vezda izdala 2500 djela i koja zabavlja 350 radnika.

Magjarsko knjigotiskarstvo vno go je preterpelo jada i nevolje, kad je godine 1848. usnula sloboda štampe. Ali narodna struja magjarske književnosti zahvatila je u natoč

Bachovu regimu vse šire krugove, ter je poslje nagodbe zahvatilo i knjigotiskarstvo neslućene dimenzije. Ovo je denes faktor narodnog života a kako je usred tolikih političkih, socijalnih, gospodarstvenih i književnih prevrata i kriza vu službi kulturnog razvoja navěk izpunjavalo narodnu misiju, moralo ja precvesli onako, kako se na milenijskoj izložbi prikazuje zaista impozantnim i sjajnim.

Prolazeći kraj tih dragocjenih ormarah, čovjeka spopada nekakvo čuvstvo. Rado bi se dočepati jednog ili drugog od mnogobrojnih ovih djela, tim prije, kaj su sve te knjige sбилja na prodaju. Nu izbor je težek, vreme kratko a vu kondiguaciji imade još toliko toga videti: pak se valja brže deliti i tih prostorijah, nego kaj bi zelel.

Vu spratu su posebne prostorije za novinare, kojima se hoće, da svoje izvještaje pod neposrednim izložbenim utiscima napišu. Ove su prostorije providjene svim mogućim comfortom, a mali vauredno ukusni salon stoji na razpolaganje za konverzaciju. Za vekšu udobnost nalazi se tik ovih prostorija poštanski i brzopjavni ured.

Velikomu občinstvu dakako da nisu t- prostorije pristupaie, a neće ih tak lahko niti najti, jer vu iste vodiju posebne štenjge s one strani, s koje pohoditelji neulaze. Glavne štenjge, kojima se občinstvo spinja vu prvu

Z A B A V A.

Magjarski husari u Parizu.

Napoleon Ii se je u svoje vrieme moral nebesan grozno zameriti, jer prije nepreobladanomu se je sreća na jedan krat iznevierila i on je bil potučen te od svojih protivnikah tija u nutar svoje zemlje progonjen.

Bilo je 15-ga Februara 1815 kad su savezne protivne trupe u Pariz marsirale, a med njimi i jedan regiment magjarskih husarov pod komandom glasovitoga svoga oberstara Šimonyi Jožefa. Kad je sunce na iztoku svojim zlatnemi traki izhadjalo, zapazili su ovi pred sobom neizmerno liepu palaču. Činilo se je, kak da je ta palača, radi svoje liepote, još iz onog vriemena, kad su vile svakomu zlato i drago kamenja samo u krilu sipale. Sa pozlaćenimi visokimi krovci, neizmerno liepim pročeljem, visokimi mramornimi, u svih farbah igrajućimi stupi, osobito nakinčenimi ulazi, sa umietno pomalanimi obločnemi stekli je taj cesarski grad u Fontaineblau tu stal, kakti na kazanje i začudjenje. U njem su francezki vladari najradje stanovali.

Oberstar Šimonyi je u galoppu sa svojim husari dojahal u dvor toga grada, u kojem se je još dan prije Napoleon zadržaval; njegovi husari su si u vrtu načinili

svoj logor, a oberstar se je sa svojimi oficiri odputil po štenjah gore u grad.

Branil im nije nitko, da nebi smeli nutar stupiti, jer provizor grada, jedan na Napoleonovem dvoru izobrazeni dvorjanik, je previdel, da su okolnosti takove, koje netre suprotstavljanje, pak im je zato bez dugog premišljanja, palačom, sobu na sobom, komoru za komorom odpiral, a magjarski soldati su sve znatiželjnostjum pregledavali Posvud je sve u neredu ležalo, kak to navadno poslje naglog biežanja biva; još niti nije bila postelj napravljena, u kojoj fe zarobljeni papa Pius sedmi spal te kojega su francezi malo prije, mozbit pred kakovimi četirimi ili pet urami sobom odpeljali.

Provizor je oficire vodil kroz sve sale i sobe pri čem im je svojim bagatilizirajućim držanjem dal za razmeti, da oni tobož te časti nisu vredni, da sad cesarski stan i sobe pregledavaju i se po salah šire.

Ovak su dospeli u salu, u kojoj su se na audienciju prijavljeni dostojanstvaniki prijemali i gde je cesarski tronuš stal, sa črlenim barsunskim nebom, zlatom i srebrnom vezenimi priveski i iz dragog kamenja složenimi cofi, na kojih su se opet zlatni angeleki i druge raznovrstne spodobie i lica ljulale. Provizor je sad mislil, da se budu sad »barbarski« i »divlji« magjari, pred

tronušom »svemogućega« francuza na pod hitili i štenge gore vodeće kušovali.

Ali se je grozno vkanil. Junački oberstar Šimonyi je ovu misel odmah na provizorevom licu čel te se je nad tum francuzkom oholostjum ne malo ljutil. Jedno malo je premišljaval, a zatim je po štenjah otišiel gore k tronušu, tu si sedne na pozlaćeni vaujkuš, vzeme iz zepa svoju na kratkem kanišu pipu, napuni ju iz duhan kese, vužge i mirno puši pod crveno-barsunskim baldahinom.

Lice provisorovo preblede kak stiena nad tim nečavenim i strašnim činom. Sad ga oberstar prstom k-sebi pozove te ga ganutljivim i ljubkim glasom zapita:

»Povedite vi meni, jeli vi francezi vašu cesaricu Mariju Lujzu ljubite?»

»Ljubimo«. — odgovori provizor.

»A jeli ljubite vašega cesara Napoleona?»

»Mi zeljimo mira«. — odgovori opet provizor.

»Hm« — veli na to Šimonyi — »anda vi vašega cesara neljubite, jer on je baš protivno onomu, kaj vi zeljite, najme miru, jer on je neprijatelj mira!»

»Gospone« — odgovori provizor — »moj odgovor je na zadnje pitanje bil izbegavajući, ali francuz govori kak mora, a misli kak hoće.«

kondignaciju, vodiju vu odjel, koji će svakoga vu velike iznenaditi, jer ni s daleka nesluti, da će tu, vu zabiti, najti na vrlo ljevu i vanredno poučnu izložbu naravoslovnoga društva, koje ovdje, ponajviše vu staklenim ormarima, zanimljivo prikazuje djel magjarske faune. Tu je vnožina misov, nezvanih gosti, koji gospodare po listinama pismohrane; tam su šišmiši, koji spavaju viseć glavom dolje na klisurastim zidinama špilje. Ovdje vidiš hrpu tekurica; jedne bježe vu svoje rupe, druge se povlače na sunce, da se griju; najmenjši stropot — i već su opet nestale vu svojih temnih luknjah, gde im nigdo živ nahuditi neće. Pak one vsake fele vtice-močvarie! Pak droplje i vnože ime kritelice, do kojih slabo moje prirodopisno znanje nedoseže. Vse to zu grupama i akcijama, kako bi jih videli vu bozjoj naravi, da ih idemo izkati vu šume, zelenogaje i vu vode. Ta i onako, ostaviv ovu dvoranu, čini nam se, kano da smo bili na ladanju i da smo videli ljepotu istinite prirode...

Vu susjednom paviljonu predočeno je -- kak smo već rekli -- knjigotiskarstvo vu svakdanjem poslu. Zvum toga su tu izložene najrazličitije vrsti papira tiskanicah, reklamah, a čeli vu sprat sapremjen od najuglednijih fotografa čele zemlje; tu se na oči pohoditelja ljevaju slova, graviraju imena a -- kaj je najzanimljivije -- štampaju novine: »Kiallitiási Ujság« (»Izložbene novine«) kaj ih izdaje ravnateljstvo izložbe i koje izlaze svaki dan poslje podne, donasjajuć najnovije vjesli o svim dogodjajima na izložbenu teritoriju.

Koji li je to po broju magjarski list (novine), tesko je na hitro reći, jer je i magjarsko novinarstvo, kak god je mlado, silno precelo ter se i kakvoćom i kolikoćom znamenito podiglo. Vu početku prošloga veka izlazi vu Magjarskoj jedan jedini njemački list »Neue Zeitung«, kojemu se je ljeta 1731. pridružil drugi »Offenerischer Merkurius«, a ljeta 1764. »Pressburger Zeitung«, novine, koje još i denes postoje. Stoprav ljeta 1780. iz-

laze prve magjarske novine »Magyar Hírlap« (»Magjarski vjestnik«), koje su živele samo kratak vjek: nakon 8 godina prestale su izlaziti zaradi neznatne podpore od strano občinstva.

A denes? Skupa s onim, kaj izlaze vu drugih jezicah, -- tih ima dašto vrlo malo -- imade vu Magjarskoj što politickih, što belestričnih i stručnih novinah i časopisa 1003 (jezero i tri), broj, koji je počam od godine 1867. rapidno rasel. Ljeta 1847. na primjer imade ih vsega 33; ljeta 1861. 52; ljeta 1867. -- 80; 1875. -- 264, a 1889. već 600.

Istina, da prevnoge tih novinah težko vegetiraju, dočim vnože opet kukavno životare, ali vse se natječu, da se uzdignu nad niveau svakdašnjosti i okolnosti i da se stave vu službu narodnih interesa. -- a kaj je najglavnese, da užucuvaju novinarsko poštenje i da postivaju individualne nazore drugova vu protivničkom taboru.

Kad sam već zašel na to polje, bilo mi slobodno, da se u nekoliko reči zmislím novinarskoga društva »Olthon«, koje je sebi prošlih ljetnov pred stranjskim svjetom uprav osvjetlalo lice. Odbor se je preglasil bil permanentnim, pak je tu dan i noć bilo sto rukah vu poslu, da stranim drugovom budu na ruku vu vsem i svaćem. Toliko gostoljubivosti, susretljivosti, ljubeznosti i prijateljske odanosti komaj se more i pomisliti, pak od tih mnogo stolina stranih novinara, što su došli, da vide izložbu i znamenitosti magjarske metropole, nije bilo ni jednoga, koji se nije s najvećim udivljenjem izrazil o svem, kaj je u krugu budimpeštanskih kollegah videl, doživil i vžival. A kakvi su napram stranjskim, takovi su i medju sobom. Vu politickom zhvaćanju najvećši protivniki, vu klubskim prostorijama kotrigi su velike jedne nerazdružive familije, intimni prijatelji, vjerni pajdaši, braća, kaj rame o rame vojaju sa boljak naroda, za dobrobit domovine.

Da pod takovim odnošajima i magjarsko novinarstvo mora evesti i da ga narod mora

prigriliti, samo se po sebi razumije, kak god je lebko i to pojmovito, zakaj je štampa vu Magjarskoj sblja »velevlast«.

KAJ JE NOVOGA?

Dar ruskoga cara.

Magjarski je narod zadnjim brojem službenoga lista vrlo vugodno iznenadjen. »Bud. Közlöny« priobćuje najmre, da je ruski car Nikola II. prikazal magjarskom muzeju sablju Gjüre Rákóczyja, koja je bila vlastništvo petrogradske carske Eremitaze, a sada je bila izložena dozvolom cara vu historijskom odjelu milenijske izložbe. Ovaj plemeniti čin pozdravljaju sve magjarske novine s velikim zadovoljstvom, te ga smatraju kakti radostan dokaz, da vu Petrogradu iskreno misle o podržavanju dobrih odnošaja prema našoj monarhiji, kako je to obećal novi ruski poklisar Kapnist. Spomenuta vjest »Bud. Közlöny«-a glasi doslovno: »Nj. Veličanstvo ruski car Nikola II. blagoizvolil je sablju kneza Gjüre Rákóczyja, koja se čuva vu crskom ruskom dvorskom muzeju (Eremitage) i koja je vezda izložena vu milenijskog izložbi, pokloniti magjarskom narodnom muzeju.«

Ruski poklisar grof Kapnist javil je to sledećim pismom sajedničkomu ministru izvanjskih poslova grofu Goluchovskom.

»Vašoj preuzvišenosti biti će poznato, da je carzki eremitage-muzej prigodom tisućgodišnjeg državnog obstanka Magjarske izložil dragocijnu sablju, negdašnje vlastništvo Gjüre Rákóczyja. Obavećen o velikom interesu, kaj ga Magjarska goji za ovu povjestnu uspomenu, naložil mi je moj carski gospodar, da ponudim vu njegovo ime ovo sablju narodnom muzeju vu Pešti. Ovim darom htjelo bi Nj. carsko Veličanstvo car pokazati, koliko čeni onu srdačnost, koja karakterise odnošaje izmedju Rusije i Austro-Magjarske. Po zapovedi carevoj, čast mi je o tom izvjestiti Vašu preuzvišenost, sa prošnjom, da o tom izvjestite kr. magjarsku vladu. Primate itd.«

TRIHINE U ŠKOLI.

Godine 1866. kad sam ja kakti soldački podliečnik sovini od varaša do varaša, od sela do sela putoval i nabrušenom sablom pruse čekal, -- za da im ju hitro predam, ako bi došli -- puno je bilo govora o trihinah, koje da se tobož najradje u slaninskom mesu zadržavaju i težke betege proizvoduju, ako onda čoviek takovo meso uživa, jer se rečene živinice, koje prostim okom nije moći videti, onda po celom čoviečanskom tielu razidu.

Na koliko je slaninsko meso bilo škodljivo na koliko li ne, neznam, samo toliko je istina, da su se svi slaninskoga čuvali izvan nas liečnikov, koji smo prevudjene šunke jeli više nego ikada.

Jednog dana sam u Bavarskoj u gradiću Rosenheim, pošel sa tamošnjim učiteljem -- niekim Winklerom, koj i danas onde živi -- u školu, jer škola me je i onda zanimala, kad sam sablu nosil.

Med ostalim zapita učitelj jednog dečeca: »Kak se one male životinje zovu, koje se nahadaju u svinji i o kojih se sad baš okolo puno govori?»

Dečec nezna. -- Ali zato zna drugi, koj kad vidi, daje pitani tiho, zdigne ruku, tobož, da on zna i hoće odgovoriti. Učitelj mu namegne, da anda nek odgovori i ov odgovori: »Sonferkel« iliti po horvatski »pajceki«.

Em. Kollay.

»Dobro je« -- veli na to Šimonyi, izklople pepela iz svoje zpušene pipe na naslonjalu tronusa, dojde po stengah dole i zaprosi provisora, da bi mu sad i cesarićine sobe pokazati hotel.

Francuzu je to baš prav bilo, jer si je mislil, da se budu sad husari, koji su sigurno sim robit došli, stim sami sebe ocrnili i da se bude onda po celoj franczkoj moglo s gadnom dielu husarov govoriti.

Kad su husari osobu cesarice Marije Lujze stupili vzeli su svi na jedan krat svoje čake iz glav, te se pomizno odkrili. Mukom mućec su pregledaxali pohižtvo, a pri tom u svom strahopoćitanju tiho i po prstih po cesarićinih sobah hodali, kak da se boje, da nebi nekoga spavajućega probudili; najviše pako ih je zanimala cesarićina postelj ober koje je kakti u zraku lebdil iz modrog baršuna, bogato zlatom vezeni (stikani) baldahin (nebo), a na postelji ležalo iz težke svile pokrivalo, koje je cesarica Marija Lujza vlastoručno opet zlatom vezla.

Sad pretigne Šimonyi mućanje i prične glasno cesarićino dielo hvaliti. Pri tom je francuz mislil, da je sad vrijeme došlo, gde budu magjarski »divlji« husari svoju prostotu pokazali i sve vriednije i skupocienije pobirati počeli, pak zato polnajmim posmichom pospravi liepo skupa dragocieno pokrivalo, zamota je u svilni rubac te je

franczkom uljudnostju, naklonivši se preda oberstaru Šimonyiu.

Ali se je francuz jedno malo zabezeknuł, kad mu je oberstar pruženu dragocienost gizdavo odbil i veličanstveno te ozbiljnim glasom rekel:

»Mi nismo došli sim robit. Vaša cesarica je kei našega kralja Franca I-a i dielo njezinih rukah nebude nijedan podložnik okaljaj. Vi zadržite samo sve dragocienosti ovog grada za vaćega cesara i ako za nami sim opet drugi soldati dojdu, recite im, da su magjari već tu bili, ali vzeli nisu nikaj od ovud; recite im, da je jedan magjarski husar na franczkom tronušu, kak da bi doma bil, sedel, i da si je na naslonjalu tronusa iz svoje izpušene pipe pepela zklopaj; recite im, da je to sve na čast vaćega cesara napravil, jer on to i podpuno zasušuje, ali u sobi vaće cesarice, njegove nadvojvodkinje je gologlav stal, a ako je koj korak i po sobi napravil, to je po prstih koracal, od samoga poštovanja i strahopoćitanja!«

Zatim je Šimonyi i njegovi husari okolo hodil, te su sve liepote i dragocienosti pregledali, a kad su Fontaineblau ostavili, nije od svih tih dragocienostih -- niti gumbovaća falela.

Minister je odmah na to pismo odgovorio i zahvalio se u ime Njegova Veličanstva cara i kralja Ferencz Jozefa na carskom daru.

Na drugom mjestu spominjemo, da je ruski car obzirom na postojeći odnosaj između Rusije i Austro-Magjarske prikazao magjarskom muzeju sablju Gjure Rákóczy-a, koja je sada izložena u budimpeštanskoj izložbi. O tom je na znanje dal ruski poklisar vu Beču, grof Kapnist, ministru Goluchovskomu, a ovaj Njeg. Veličanstvu, koje je za ovaj dar izjavilo svoju zahvalnost. Ujedno je obavjestena magjarska vlada, a ministar je unapred uvjerio poklisara, da će ovaj dragocjeni dar magjarski narog primiti sa živim zadovoljstvom i toplom zahvalnošću.

Sablja kneza Gjure Rákóczy-a izložena je u historičkom paviljonu vu Rákóczyjevoj sobi. Na njoj je zlatom pisano: »Rákóczy György 1640.« Tok sablje srebrnom je okovan i obložen korallj. Isto tak i držak. Na srěd toka nahadja se grb erdeljskog kneza Jurja Rákóczya II. Ovu su sablju prikazale erdeljske gospodje generalu Bemu ljeta 1848., ali je ljeta 1849. zajedno sa šatorom generalovim pala vu sake Rusom, ter je od onda čuvana vu petrogradskom dvorskom oružnom muzeju. Odnud je posredovanjem našeg vanjskog ministarstva uzajmljena za izložbu, pak se je već 1. augusta imala povrnuti.

Iz Budimpešte pisali su nam 20. augusta:

Velika Gospa (Velika meša), blagdan (Marije) posvećen zagovornici Magjarske; zatim rođen-dan Nj. Veličanstva premilostivog nam kralja; a denes Štefanje, najveći blagdan (svetele) Magjara: vsa tri ova veleznameta dana vu jednom tjednu, pak da tko kaže, da to nije veliki tjeden milenijske godine?

Onamo dan vu čast i diku djevičji božjoj Mariji, čijoj je milosti sveti Štefan preporučil Magjarsku prije svoje smrti; tri dana kesneše blagdan vu spomen dana kad se je rodil preporoditelj, a danas opet narodni svetele vu slavu utemeljitela magjarske države; koje čuda, kaj se za taj veliki tjeden svake godine sprema čela provincija vu glavni grad zemlje, gde se vsa tri ova znamenita dana osobitom pomnjom slave, a po gotovo ove godine i naročito današnji dan, gde se neslavi samo utemeljitelj ustava, već se svetkuju vsi oni povjestni momenti, kojima je vladavina svetog Štefana bila izvorom. A desnica (ruka) njegova, koja se je danas nosila vu velikom obhodu (proseciji) po budimskoj tvrđavi, nije samo vjerska relikvija, već narodni simbol, koji podsjeća, kako je ova država, koju je ruka ta vtemeljila, unatoč hiljadam neprilikah i jada, pod dičnim današnjim nosiocem krune svetoga Štefana nenadano precvela i uzpela se do znatnog graduša kulture.

Gdo je ovih dana, a napose denes šetal budimpeštanskimi vulicami, taj se nije mogel dosta načuditi silesiji stranaca, koji su željeznicom i parobrodom vurom za vurom pojavljevija metropolu. Kamo god svrneš okom, vidiš patriarhalne grupe dobrih, naivnih provincijalaca, koji zavidljeni bulje vu vsaki ljepši izlog i koje budeš našel vu svih znamenitijih vulicah, po vsih šetalistiuh i javnih ngestih, ni nespominjući izložbe, kamo naravski vse grne, da je se nagleda.

Prez pretjeravanja se more reći, da je denes preko sto jezer stranjskih vu Budim-

pešti i nije puki slučaj, da je vu isti čas ovde pet kongresa: pjevača, valrogasaca, cipelara, dimnjačara i — vjernih katolikah. A gdo je videl vse one stranjske grnuti denes vu tvrđavu, da vide svetčani odhod (proseciju) sa svetom desnicom (rukou), taj se je moral čuditi, da društvo za spasavanje, koje je vu dvorišću domobranskog ministarstva uredilo postaju, nije imalo baš nikakova posla.

Tramvaji, električna hola, omnibusi, propeleri, uzpinjača: vsa ova prometna sredstva komaj su bila moguća, da obave silni posel, a broj onih, koji su prolazili preko lančanjaka mosta, bil je tak veliki, da se je prelaz moral večkrat obustaviti, da se most ovdise nezaniše i da se očuva publika od straha, koj ovakvom prilikom nastaje.

Vu tvrđavi (festung) pako bila je stiska tolika, da je soldački kordon celog puta od kraljevskog dvora do cirkve svetog Matije i bezbroj redarstvenika (policistov) samo težkom mukom obćuval red.

Vse više i više ljudstva se penje vu vrletnu tvrđavu. Sedem je vur vu jutro. Nepregledna svjetlina već nemore nuter ter je primorana da stane, gde je, ar nemore niti napred niti nazad. Već se obhod (prosecija), vodjen kardinalom-primasom Vaszarjem, kreće iz kraljevske kepele s muzikom soldacke glase; dojdjući vu Matijinu cirkvu, odslužena je velika meša uz sjajnu asistenciju visokog klera, a bilo je 9 vur kad je sveta relikvija opet povraćena vu kraljevsku kapelu.

Čudno se dojima čovjeka, da je isto-dobno sa svetčanim obhodom vu tvrđavi, i to na pijacu sv. Juraja, veliki god, pak je svakako profanacija, kad uz pjevanje nabožnih molitvah čuješ, gde se kojekakvi kramari nudikuju, nudjujuć svoju robu; samo 7, samo 13 krajarov, vsaki komad! Zar još nije kucnul čas, da se već jenkrat dotrgne nedolična ova sredovječna tradicija?

Vu Szekestehérváru, 20. augusta. Ovdje je priredil biskup dr. Steiner posebnu proslavu sv. Štefana svetčanom prosecijom, kojoj su bili nazočni nadvojvoda Jožef August, kardinal Schlauch i biskup Hornig iz Vespriana. Kardinal Schlauch služil je svetu mešu.

Dobre žepne i stěne vure za fal čene moći dobili pri *Pollak Bernatu vurar* vu Čakovcu (Dijac, Šparkassa). Pir njem se *uzimljeju vure takaj* za popravke za fal čenu.

Nesrećni dan pri Mohaču.

Širomaski mladi kralj!

Komaj je 20 let bil star, već je sěri bil. Nije za čuditi! takšna vremena nijeden kralj nije preživel. . .

Kad je 200.000 jezera turčina vudrilo vu orsag, zabadav je prosil pomoć od domovine, sam je moral iti svojemi 4.000 jezera ljudmi.

Na Čepel-otoku je razstal od svoje mlade žene. To mu je bilo zadnje spričavanje; tak je išel vu Tolnu, gde ga je smrt čekala.

Po malem su se shajali plemenitaši pod Tolnu. Došel je Tomory Pavel biskup i mladi Zapolja Gyura. Same najjaksi je još kesnil: Zapolja Janoš, Nišci ne spre s njega, da je hotonce zakesnil.

Već jeno 20.000 ljudstva se je zišlo skup, da jim je v pamet opalo, da bi vezěra nuczali. Tomory Pavla su zebraali za vojvodu, na pomoć su mu dali još Zapolja Gyuru,

Nemirni ljudi ne su steli počekati još one, koji su već na putu bili i s kojemi bi se bilo jeno 80.000 ljudstva nabralo. Kričali su, potrebuvali su, da jih naj peljaju na neprijatelja!... vezěri su ne mogli nagovoriti, da bi čekali.

Napre su morali iti!

Pol stacije od Mohuća su čekali neprijatelja. Medtentoga Soliman hitro je prek Dune došel augusta 26. i na dve stacije od magjarov je postal.

Ve već nije bilo moći na drugo misliti, kak na boj, ar spred turčianskih konjanikov i tak nebi bili mogli nazad oditi. Dvestojezer bojnikov je imel Soliman i 300 štukov, samo 27.000 bojnikov i 80 štukov je imel kralj magjarski.

Dva dni je držalo, dok su dve stranke skup došle. Augusta 28. Gnojesky polak je navuka dal magjarom, da pred tabor naj napraviju skol šanea, vlahi su takaj rekli, da bude to njih jako branilo od ozmanov.

Magjari ne su steli niti to, oni su se steli na ravnicu biti.

Došel je zadnji dan, Augusta 29. toga su se zdigli magjari i veselo išli pod Mohač.

Kad je kralj vun došel iz šatora svojega, Gondos Illés zapital ga je, gde ga naj čeka s obedom.

— Bog zna, gde budemo denes obedovali, odgovori kralj!

Vežeri su složili soldate vu red.

Na sredini je bil kralj II. Lajoš, poleg njega biskupi palatiniš i najbolši vojniki.

Palatiniš prikaže kralja soldatom rekuć: »Evo je kralj, koj je znami krv došel toćit za domovinu i za veru našu. Bog naj bude s nami i s kraljom«.

Kad je kralj opet na mesto došel, za-trubentali su, ali prek od turka niški odzovor nije došel; 8 vur su stali, kaj seje niti jedan ne hapil boja. Nazadoje spazi Tomory, da na strani jedna svetla linija se giblje proti magjarskom taboru. 7.000 turčina je bilo na konji, koji su steli obkoliti magjare. Tomory je Baškay-ja i Töröka postal proti njim. — Zatem genul se je celi turski tabor, vu sredini sam Sultan.

Ve su deli magjari na Lajošovu glavu srebernu kapu; koji su okoli kralja stali prestrašili su se, kad su spazili, da je kralj pobledil.

Trobenajns obedve strani Turki »Allah« kričuju i zaglušuju magjare, koji Jezusa zovu vu pomoć.

Strašna bitka se je počela. Tomory je svigdi poleg. Za jednu vuru pobegneju turki pred malim taboru magjarskim.

»Za njimi! dobili smo!« kričel Tomory i beži za turki Zapolyum skup Bathory Andraš i kralja potegne sobom vu prognostvo.

Na jedenkrat se rezširju turki i pukne 300 štukov na magjare. Prva hit ubije Tomoryja, koj je najprvi bil vu boju, a koji su za njimi došli, nje su 20.000 janičari pozdravili strašnim ognjom. — Još jeden put probaju sreću, zaletju se na stuke. Već su blizu bili, kad je i Draghfy opal s orsačkom zastavom. Zabadav se bori Battyany i Tahy, šereg mrtvih leži: beži koj more. Jen veliki dežij je kreja napravil srahoviti bitki, vu koji opalo magjarsko cvetje.

Vnogo je koštal ov dan! Opalo je 7 biskupov, 28 glavnih plemenitašov, 500 velike gospode i 27.000 malih plemenitašov. Žalostna smrt bila je to.

Kesemu tomu još i mladi kralj je moral žalostnu i težku smrt podnesti. Vu zadnji strahoti su ga zgrabili vun iz šeraga i bezak žujim po deždju. Prek jednoga potečeca

su morali prejtí, koj je jako narasel od velikoga dezdja. Kralj skoči s konjem prek ovoga potoka, ali konj se mu popikne i zakopa pod se vitezkoga konjanika i zaduši ga. Za dva mesec našli su ga vu Čele potoku i zakopali su ga vu Székesfehérváru.

Mrtve je jedna magjarska žena dala pokopati na svoj strošek. Ime njeno je Kanizsay Dora, vdovica Perenyi-a. Vredna je, da se spomenemo od nje, ona je napravila groba magjarske domovine.

Gabona árák. — Ciená žítka.

1 m.-máza.	1 m.-cent.	frtlól	frtíg
Buza	Pšenica	5:50	—6:00
Zab	Zob	5:00	—
Rozs	Hrz	4:50	—5:00
Kukoricza ó	Kuruza stara	4:00	—
» » uj	» nova		
Árpa	Ječmen	4:00	—4:75
Fehér bab uj	Grah beli	6:50	—
Sárga » »	» žuti	5:00	—
Vegyes » »	» zméšan	4:75	—
Lenmag	Len	8:50	—
Bükköny	Grahorka	4:00	—

Odgovorni urednik
MARGITAI JÖZSEF.
 Glavni suradnik
GLAD FERENCZ.

Nyilttér.*

E rovat alatt közlötékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szek.

Fouliárd-selymet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. a legujabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damasztól stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázattal s. a. t.) megrendelt áru **postabér és vámmentesen a házhoz szállítva**, mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

Hirdetések.

A csáktornyai leány polgári iskolát látogató vidéki leány, egy jobb családnál teljes ellátásra elfogadtatik.

Czim a lap kiadóhivalában megtudnátó. 582 2—2

3846. tk. 1896.

Ujabb árverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróság mint tkvi hatóság által közliáré tételik, miszerint dr. Kemény Fülöp végrehajtatónak Málek Bálint elleni 115 frt 10 kr. löke ennek 1895. július 16-tól járó 5% kamatai 9 frt 50 kr. per. 7 frt 65 kr. végrehajtás kérelmi 12 frt 70 kr. árverés kérelmi 6 frt 35 kr. ujabb árverési kérvényért ezuttal megállapított költségek behajtása végett a nagykanizsai kir. lörvényszék illetőleg a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a perlaki 1499. szljkvben 481. hrsz. ingatlannak Málek Bálint nevé-

álló fele része 374 frt 50 kr. becsértékben u. a. tjkvben 440. hrsz. foglalt Málek Vincze és Bálint nevéen álló egész ingatlan a végrehajtási törvény 156. §. a pontja alapján 110 frt becsértékben egészben, u. a. tjkvben 41166. hrsz. a. foglalt ugyanazok nevéen álló ingatlan u. a. §. alapján 199 frt becsértékben egészben, u. a. tjkben 1186. hrsz. a. foglalt ingatlannak Málek Bálint nevéen álló fele része 118 frt 50 kr. becsértékben, u. a. tjkvben 2049. hrsz. a. foglalt ingatlannak Málek Bálint nevéen álló fele része 227 frt 50 kr. becsértékben u. a. tjkvből a 33887. tjkvbe átvitt 3579. hrsz. a. Málek Vincze és Málek István özv. nevéen álló ingatlan 54 frt becsértékben a végrehajtási törvény 156. §. a pontja alapján egészben e bíróság hivatalos helyiségben

1896. szeptember hó 12. napján d. e. 10 órákor

dr. Kemény Fülöp felperes vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitelt becsár.

Árverezni szándékozők tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. — Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 60 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 586 1—1

Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.

Perlak, 1896. évi Julius hó 16-án.

3029—96 tk.

Arverési hirdetmény kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyved által képvisselt muraközi takarékpénztár végrehajtatónak Obadies Domin végrehajtást szenvedett elleni 111 frt lökekövetelés és járulékal iránti végrei.ajtási ügyében a nagykanizsai kir. lörvényszék a csáktornyai kir. járásbírószág területén levő beliczai 2. sz. tkv. 8. hrsz. a. ingatlanból Obadies Domin illető 1/3 része Obadies Lörincz és Miklós előterjesztése folytán s beliczai község előljárorság által kiállított becsü bizonyítvány alapján 250 frt becsár-

ban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelelt ingatlan az

1896. szeptember hó 19 napján délelőtli 10 órákor

a beliczai község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyam-mal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornya 1896 junius hó 22. 579

651. sz. v. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró-ság 1896. évi 4293/p. 96. számú végzése következtében Grész Alajos perlaki lakós javára Horváth Rókus Alsó-Hráscsányi lakos ellen 8 frt 85 kr. s jár. erejeig 1896. évi július hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és, 690 frtra becsült 1 pajta, 1 sertésöl, 1 szekér, 3 ló és egy tehénből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. jbiróság 5857/p. 1896. sz. végzése folytán 8 frt 85 kr. lökekövetelés, ennek 1896 évi január hó 14 napjától járó 5 % kamatai és eddig összesen 20 frt 75 kriban bíróilag már megállapított költségek erejeig Alsó-Hráscsányban a helyszínen leendő eszközölésére

1896. évi szeptember hó 4. napján d. u. 4 órája

határidőül kütüzetik, ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Kelt Perlakon, 1896. évi augusztus hó 20.

SZIVATTYUK

mindennemé, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!

Dr. Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsdá ellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve. **W. GARVENS, Wien.**

MÉRLEGEK,

legujabb javított rendszerű **tizedes százados és hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyu és mérleggyártása.**

L. Wallfischgassa 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6. sz.

Ujabb árverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróság mint tkv. hatóság részéről közhírré teszi, miszerint dr. Tersánszky Gyula végrehajthatónak Strahia György ellen hátralekös 7 frt 49 kr. ügyvédi díj ennek 1894. augusztus hó 24-ől járó 6% kamatai, 9 frt 80 kr. per, 6 frt 40 kr. végrehajtás kérelmi, 5 frt 30 kr. végrehajtás foganatosítási, 8 frt 46 kr. Zárlat fogatosítási 3 frt 20 kr. hasznosítás tárgyalási 7 frt 30 kr. árverés kérelmi 3 frt 80 kr. — újabb árverési kérelmi költségek kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék illetve a perlaki kir. járásbíróság területén levő a mura-királyi 158. szjkyben foglalt 110. hrsz. fele részben Sztrahia Balázs nős Wlach Ilonával fele részben Sztrahia György nevén álló ingatlan a végrehajtási törvény 156. §. d. pontja alapján 464 frt becsértékben egészben Mura-Király község házában

1896. szeptember hó 10. napján d. e. 10 órakor

Szebényi Lajos felperési ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitelt becsár.

Árverezni szándékozók, tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 40 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverés feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 587 1—1

Kir. járásbíróság mint telekvi hatóság.

4—5% mellett

rendes és rendkívüli jelzőlogóesőnőket kieszeközöl, valamint a legbonyolódottabb conversiókat szintén 4—5%-kal rendezi gyorsan és dícsért minden előleg nélkül

Herczeg Sándor 566 3 *

Budapest, Gyár-utca 19. sz.

2909—96 tk.

Arverési hirdetmény kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt mura-közi takarékpénztár végrehajthatónak Obadies Domin végrehajtást szenvedett elleni 111 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíróság területén levő beliczai tk. 261. hrsz. a. ingatlanból végrehajtást szenvedett illető $\frac{1}{3}$ része 86 frt. 733. hrsz. a. ingatlanok $\frac{1}{3}$ része 73 frt. 33 $\frac{1}{3}$ kr. és 861. hrsz. a. ingatlanok $\frac{1}{3}$ része 130 frt 33 $\frac{1}{3}$ kr. kikiáltási árban továbbá ugyanezen tkyben felvett legelő illetőség 150 frt. kikiáltási árban valamint az ugyanezen tkyben 8. hrsz. a. ingatlan 177 frt. 233. hrsz. a. 82 frt. 539. hrsz. a. 111 frt. 704. hrsz. a. 187 frt. 742. hrsz. a. 172 frt. 851. hrsz. a. 104 frt. 895. hrsz. a. 111 frt. és 925. hrsz. a. ingatlan 98 frt. kikiáltási árban egészben a végrehajtási törv. 156. §. a értelmében az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1896. szeptember hó 19 napján délelőtti 10 órakor

a beliczai község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó

1-én 3333. sz. a. kell igazságügyminiszter rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornya 1896 június hó 11. 579

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(GLASUR)

legkitünőbb mázólo-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb becsesztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekterek stb. becsesztésére. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdóasztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonni befestésére.

Mindenkor kaphatók:

575 2—8

Heinrich Miksa czégnél Csáktornyan.

Tekintettel a közeledő vetési időnyre van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságu

(a csehországi Thomasművekből eredő)

a legmagasabb
díjakkal
kifizetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsav tartalommal és 85—100% porfinomsággal.

Felülmulhatatlan, minden talajra alkalmas trágyaszer különösen sovány talajok javítására, különösen hatása az összes gabonaművek, kápos és olajnövények, lőhere és lucerna, szőlő, kumló és kerti veteményekre, kiváltóképpen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya, tekintettel hatásának tartósságára felülmulja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatoltságot vállalunk netán hiányzó mennyiséget megterítünk. Az ajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkézségesebben szolgálunk.

a csehországi Thomasművek eladási irodájának vezérképviselője

a magyarkorona országainak területen

581 2—6

KALMÁR VILMOS, Budapest. Erzsébet-körut 34. sz.

Hirdetmény!

572 3—3

A király Ő Felségének Csáktornyára való jövele alkalmával van szerencsém magamat

zászlók szállítására s házak feldisztatására ajánlani.

Együttal felhívom a nagyérdemű közönség figyelmét **butoraktáramra**, amelyben a **legolcsóbb árak mellett szolid kivitelű butorokat dús választékban** található.

Varazsd, 1896. aug. hó.

Kiváló tisztelettel

Schwarz Gyula.